Istanbul Gelisim Univ J Soc Sci 2026:13(2);860-878
DOI: 10.17336/igusbd.1767379

ÖZGÜN ARAŞTIRMA MAKALESİ / ORIGINAL RESEARCH ARTICLE

Copyright@Author(s) - Available online at dergipark.org.tr/en/pub/igusbd.
Content of this journal is Licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 (CC BY-NC-ND) International License.

Mükemmel Günler'in Uluslararası Basında Alımlanması Üzerine Bir İnceleme

An Examination of the Reception of *Perfect Days* in the International Press

[1]Fehime ELEM YILDIRIM
[2]Tunç YILDIRIM

Öz

Amaç: Mükemmel Günler (Wim Wenders, 2023), son dönemde uluslararası ölçekte dikkat çeken filmlerden biridir. Film, küresel basında geniş yankı bulmuş ve farklı gazetelerde çeşitli inceleme yazılarında ele alınmıştır. Bir işçinin sade ve rutin yaşamını detaylarıyla aktaran bu yapım, günümüz yaşam koşullarına alternatif bir bakış açısı sunmaktadır. Çalışmanın temel sorunsalı, söz konusu bakış açısının uluslararası basında nasıl alımlandığı ve bu metinlerde öne çıkan temaların günümüzün popüler söylemleriyle hangi açılardan ilişkili olduğudur.

Yöntem: Bu amaçla, küresel basında yayımlanan filme dair yirmi beş çevrimiçi gazete yazısı tematik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Metinlerde kodlamalarla belirlenen temalar "Beğeni", "Yorumlama", "Betimleme" şeklinde kavramsallaştırılmıştır.

Bulgular: Metinlere ilişkin kodlamalarda filmin anlatısına ilişkin yorumların ve "Anı Yüceltme" temasının, filmin konusuna ilişkin betimlemelerde ise filmin bir yaşam tarzı anlatısı olduğuna ilişkin yorumların ve "Sade ve Rutin Yaşama Övgü" temasının öne çıktığı görülmektedir.

Sonuçlar: Bu yorumlar, Byung-Chul Han'ın günümüzün popüler söylemlerine ilişkin felsefi analizleri çerçevesinde tartışılmış; filme dair yorumların ise nadiren eleştirel bir bağlamda ele alındığı ortaya konmuştur. Gazete metinlerinde filme ilişkin söylemlerin, popüler kültüre dair tartışmaların karakteristikleriyle uyumlu olarak, hem günümüz koşullarına bir onay ve uyum hem de bir direniş niteliği taşıdığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler

Mükemmel Günler, Wim Wenders, Film Alımlaması, Tematik Analiz, Popüler Kültür, Byung-Chul Han

[1](Sorumlu Yazar) Dr. Öğr. Üyesi, Düzce Üniversitesi, Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı Bölümü, Düzce, Türkiye.
✉ fehimeyildirim@duzce.edu.tr

[2]Prof. Dr., Düzce Üniversitesi, Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Radyo Televizyon Sinema Bölümü, Düzce, Türkiye.
✉ tuncyildirim@duzce.edu.tr

Geliş/Received: 17.08.2025
Kabul/Accepted: 28.02.2026

Fehime ELEM YILDIRIM, Tunç YILDIRIM, "An Examination of the Reception of *Perfect Days* in the International Press", Istanbul Gelisim University Journal of Social Sciences, 13 (2), 2026, pp. 860-878.

Abstract

Aim: Perfect Days (Wim Wenders, 2023) is a film that has attracted significant international attention in recent years. It has received extensive coverage in the global press and has been the subject of numerous newspaper reviews. Portraying the simple and routine life of a worker, Perfect Days offers an alternative perspective on contemporary living conditions. The central concern of this study is how this perspective is received in the international press and how the dominant themes articulated in these texts relate to contemporary popular discourses.

Method: Twenty-five online newspaper articles published worldwide were analyzed using thematic analysis. Through the coding process, the identified themes were conceptualized as "Appreciation," "Interpretation," and "Description.".

Findings: The coding process revealed the prominence of comments on the film's narrative and the theme of "Enhancing the Value of the Present Moment," as well as descriptions framing the film as a representation of a specific lifestyle, accompanied by the theme of "Praise for Simple and Routine Living."

Results: The relationship between these interpretations and popular discourses was discussed within the framework of Byung-Chul Han's contemporary philosophical analyses. It was found that commentary on the film rarely occurred within a critical context. Newspaper texts conveyed, in line with typical philosophical discussions on popular culture, both an affirmation and adaptation to current conditions as well as a form of resistance.

Keywords

Perfect Days, Wim Wenders, Film Reception, Thematic Analysis, Popular Culture, Byung-Chul Han

Giriş

1945 doğumlu Wim Wenders, Modern Avrupa Sineması'nın tarihine geçen *Yeni (Genç) Alman Sineması*'nın[1] uluslararası başarılara ulaşmış en önde gelen yaratıcı yönetmenlerinden biridir. İsmi yol filmi türüyle ve varoluşçu bitmek tükenmek bilmeyen bir arayış yani yolculuk temasıyla özdeşleşen Wenders'in Cannes geçmişi önemli başarılarla doludur. Cannes'da resmî seçkide yarışan ilk uzun metrajı *Im Lauf der Zeit* (*Zamanın Akışında*, 1976) Uluslararası Sinema Eleştirmenleri Derneği'nin (FIPRESCI) ödülünü alır. *Paris, Texas* (1984) Altın Palmiye'yi ve *Der Himmel* über *Berlin* (*Berlin Üzerindeki Gökyüzü/Arzunun Kanatları*, 1987) en iyi yönetmen ödülünü kazanır (Fabre, 2023a)[2]. Wenders 2023'te son filmi *Perfect Days* (*Mükemmel Günler*, 2023) filmi ile Cannes Film Festivali'nin itibarlı tarihine bir kez daha iz bırakmayı başarmış ve film gösterime girdiği günden bu yana büyük bir ilgi ile karşılanmış, Wenders'in önceki filmlerinin gişe hasılatını geride bırakmıştır (Barrachlough, 2024).

Wenders son filmi *Mükemmel Günler* ile Batı Avrupalı bir sinemasever olarak kayıtsız şartsız hayranı olduğu, Japon kültürünün Amerikanlaşmasına hayatının sonuna kadar direnen (Marcorelles, 1985), ayrıksı ve minimalist *auteur* Yasujirō Ozu'ya anıt diktiği 16 mm'lik belgesel filmi *Tokyo-Ga*'dan (1985) yaklaşık 40 yıl sonra yine Tokyo'ya dönmüştür. Filmin Tokyo'da çekilmiş olması filmin Japon kültürüne ilişkin bir anlatıyı merkezine alacağını düşündürse de aslında filmin anlatısının şekillendiği nokta günümüzde benimsediğimiz hayat ile ilişkimiz ve gündelik yaşam pratikleridir[3].

Wim Wenders filminin başkahramanı Hirayama'yı sonsuz seçenek sunan tüketim döngüsünün dışında minimalizmi benimsemiş az tüketime dayalı bir hayatı bilerek tercih etmiş ve bununla da özgürlüğe kavuşmuş bir karakter olarak

[1]Wim Wenders'in dâhil olduğu Genç Alman Sineması denilen akım, 1962'de, Oberhausen Manifestosu'nun Edgar Reitz ve Alexander Kluge gibi yönetmenler tarafından imzalanmasından sonra ortaya çıkar. Hans-Jürgen Syberberg, Volker Schlöndorff, Werner Herzog, Rainer Werner Fassbinder ve Wim Wenders'in temsil ettiği Yeni Alman Sineması tanımı ilk kez 1967'de New York Film Festivali'nde kullanılmıştır (Hammond, 2014, s. 326). Avrupa Sanat Sineması'nın belirleyici bir okulu olan Yeni Alman Sineması, 1965'ten 1982'ye kadar etkinliğini sürdüren bir Alman sanat hareketidir (Buckland, 2013, s. 106). Bu, *Der junge deutsche Film* (Genç Alman Filmi) olarak gevşek bir şekilde tanımlanan ve daha sonra *Das neue deutsche Kino* (Yeni Alman Sineması) olarak yeniden adlandırılan bir grup sinemacının, Batı Almanlara geçmişlerinin devam eden varlığını hatırlatmayı kendilerine görev edindiği zamandı. Genç Alman sineması, Fassbinder, Herzog, Syberberg, Wenders ve diğerlerinin filmlerinin hem eleştirmenlerin hem de sinemaseverlerin övgülerini kazandığı 1974 ve 1975 New York Film Festivalleri'nde uluslararası alanda atılımını gerçekleştirmiştir (Bkz. Kaes, 2007, ss. 356, 358).

[2]Sanat sinemasının bol ödüllü yönetmenlerinden biri olarak Wenders'in uluslararası başarısı Cannes ile sınırlı değildir. *Der Stand der Dinge* (İşlerin Gidişi, 1982) Venedik'te Altın Aslan kazanırken, *The Millon Dollar Hotel* (*Sırlar Oteli*, 2000) Berlin'de Altın Ayı ödülünü elde eder. Ayrıca iki belgeseli *Buena Vista Social Club* (1999) ve *Pina* (2011) Oscar ödüllerine aday gösterilmiştir (Fabre, 2023a).

[3]"Wenders, Alman oto yolları ve şehirlerinde, Amerikan kentleri ve yollarında, Tokyo'da, Lizbon'da ve daha umulmadık yerlerde fiziki, ruhsal ve tarihi bir 'yolculuk' yaparak, modern zamanların deneyimini anlatmıştır. Yine de bu deneyim bütün dünya insanlığını kapsamaz; Küba'dan, Avustralya'dan, Çin ve Japonya'dan manzaralar sunsa da o daha ziyade Avrupa'ya ve kısmen Kuzey Amerika'ya aittir (Öztürk, 2015, ss. 264-265)."

tasvir etmektedir (Ertan, 2024). Wenders'e göre, Hirayama günümüzde hepimizin özlemini çektiği ve artık asla ulaşamadığı tatmin duygusunun temsilidir (Bilgici, 2024). Yönetmen film çekimi esnasında başkahramanın hayatına uyumlanan bir tarz benimsediğini ve film ekipmanlarında eksiltmeye giderek Hirayama'nın yalın tarzını kendi işinde de benimsediğini anlatır ve seyircinin de Hirayama kuracağı ilişkiden şöyle söz eder *"Mükemmel Günler de dünyayı görmeye çalışan bir adamla ilgili ve film ilerledikçe seyirci dünyayı onun gözleriyle görmeye başlıyor; onun yaşam tarzını takip ederek ama aynı zamanda onun gözlerinin kılavuzluğunda."* (Ertan, 2024). Filmin yönetmeni Wim Wenders'in bu ifadeleri filmin konusunun ve temsil ettiği yaşam tarzının kültürel ve toplumsal bir bağlamda analiz edilebileceğine işaret etmektedir. Böyle bir analiz günümüzde sanat eserinin ifade ettikleri ve barındırdığı söylemler kadar o eserin içerisinde yankı bulduğu anlam evrenini anlayabilmek için elzemdir.

Bu çalışmada, Wenders'in yönetmeni olduğu *Mükemmel Günler* filminin dünyanın farklı ülkelerinde basın tarafından nasıl alımlandığı incelenerek, filmin alımlanmasında günümüzün popüler söylemlerinin yeri ve bu söylemlerin işaret ettiği popüler kültür bağlamı anlaşılmaya çalışılacaktır.

Bu doğrultuda uluslararası gazetelerde film ile ilgili olarak yayımlanan ve filmin anlatısını yorumlayan çevrimiçi yazılar tematik analiz yöntemi ile değerlendirilecek, yazılarda öne çıkan söylemler incelenecektir.

Çalışmanın temel sorunsalı, filmin dijital gazete metinlerinde nasıl alımlandığı ve bu metinlerde öne çıkan temaların günümüzün popüler söylemleriyle hangi açılardan ilişkili olduğudur. Bu söylemlerin nasıl bir popüler kültür bağlamına işaret ettiğini anlayabilmek için öncelikle literatürdeki popüler kültür tanımlarına yer verilecek akabinde ise günümüzün popüler söylemlerini felsefi olarak analiz eden Byung-Chul Han'ın görüşleri incelenecektir. *Mükemmel Günler* filminin uluslararası basında nasıl alımlandığı Byung-Chul Han'ın "mutluluk", "özgürlük", "zaman", "tüketim" gibi kavramların günümüzdeki dönüşümlerine ilişkin analizleri ışığında yorumlanacaktır.

Mükemmel Günler Filminin Konusu

Bakışın ve rüyanın tıpkı bir ressamın tuvalindeki gibi iç içe geçtiği *Mükemmel Günler* Japonya'nın aşırı kalabalık başkenti Tokyo'nun sakin ve mütevazı Shibuya semtinde geçmektedir. Film bu şehirde yer alan mimari açıdan modern ve estetik değere sahip halka açık tuvaletleri (Sevgi ve Özeren, 2025) temizleyen Hirayama'nın günlük hayatına odaklanmaktadır. Filmde sessiz ve disiplinli bir karakter görünümü çizen başkahramanın gündelik rutinine yer verilir (her gün aynı saatte uyanma, tıraş olma, evdeki bitkilerin bakımı, arabasının kasetçalarına yerleştirdiği ve sevdiği bir albüm eşliğinde işe doğru yola çıkış…). Onun hayatını oluşturan gündelik pratiklerine yerine getirmedeki ciddi tavrına, öğle arasında yemeğini yerken gökyüzüne bakmayı ihmal etmeyen doğa ile bütünleştirdiği yaşam anlayışı eşlik etmektedir.

Filmde yaşama dair küçük ayrıntıların ve hayatın sıradan görünen detaylarına dair deneyimlerin yaşama kattıkları özenle sunulmuştur. Nihayetinde Hirayama'nın hayatının filmin minimalist üslubuna karşın olağanüstü bir zenginlikle donatıldığını izleriz. Hirayama modern teknolojik araçları kullanmamakta, eski kasetleri ve eski analog fotoğraf makinelerini tercih etmekte ve teknolojik bir donanımın olmadığı bir evde yaşamaktadır. Hirayama'nın yaşamı gibi evi de minimalisttir ancak kendi özel alanının aksine kamusal alanla ilişkisi sıkça uğradığı restoranlar, hamamlar ve parklar ile oldukça zengin bir görünümdedir. Filmde Hirayama'nın geçmişi ile ilgili fazla bir bilgi yoktur ancak aniden çıkıp gelen yeğeni ve onu almaya gelen kız kardeşi ile arasında geçen küçük diyalog onun aslında toplumun üst sınıflarına ait bir geçmişi olabileceğini düşündürür. Bu küçük ayrıntı ile Hirayama'nın varlıklı olduğu bir hayat yerine bu sade hayatı tercih ettiği anlatılırken bu tercihin sebebine ilişkin açık bir ipucu verilmemiştir.

Babası ile ilişkisinin kopukluğu, yeğeninin öyküsü, her zaman gittiği restoranın sahibinin hayatına ilişkin deneyimi ya da aniden iş arkadaşının işten ayrılışı yüzünden tüm vardiyanın ona kalmasının getirdiği zorluklar aslında onun hayatının bambaşka bir yüzünün de olduğunu anlatmaktadır. Hirayama bu zorluklara rağmen yaşama ilişkin tercihleri ile kendi hayatını dilediği gibi şekillendirebilmektedir. Hirayama'nın kendisi sessizdir, hayatı minimalisttir ancak hayattan, insanlardan ve insanın yaşam ile kurduğu ilişkinin bir tezahürü olarak sanattan kopmuş değildir. Filmin yönetmeni başkahramanının sessizliğinin karşısına yerleştirdiği bu nüanslar ve sanatsal atmosfer ile seyirciyi düşünmeye ve filmi duyumsamaya davet eder.

Mükemmel Günler'in Görsel Estetiği

Film içerisindeki görüntülerin güçlülüğü kadar, müziklerin anlatı ile uyumlu hali de ön plana çıkmaktadır. Nitekim film aynı anda fotoğraftan, edebiyattan (Faulkner, Highsmith[4], Kōda), müzikten (Rock, Jazz) ve resimden/sessiz sinemadan

[4]Wenders, Patricia Highsmith'in 1974'te yayımlanan psikolojik gerilim türündeki romanı *Ripley's Game*'i sinemaya uyarlamıştır: *Der Amerikanische Freund* (*Amerikalı Arkadaşım*, 1977).

(akromatik tonda çekilmiş, zincirlemeler ve üst üste bindirmelerle yavaş akan empresyonist düşler) faydalanarak düzenlenen minimalist bir görsel şölen sunmaktadır.

Görüntü yönetmenliğini Franz Lustig'in yaptığı *Mükemmel Günler*, gündelik yaşamın rutinine dayanan basit bir minimalist anlatıyı, eksiltili ve epizodik anlatım etrafında zenginleştirmiştir. Nedenselliği yani klasik sinemanın sebep-sonuç ilişkisini zayıflatan ölü zamanlar kullanımı ile öne çıkan film anlatısının neredeyse ilk on bir dakikasında tek bir diyaloğa dahi yer verilmemiştir. Ses bandı sadece ortam sesleri ve şehir gürültüleri ile ana anlatı kişisinin yaşadığı çevreyi (kenar mahalledeki mütevazı ev) ve çalıştığı mekânları (Tokyo'nun sanat eseri olarak inşa edilmiş halk tuvaletleri) betimlemektedir. Film bu görsel-işitsel yönüyle İsveçli yönetmen Ingmar Bergman'ın Çığlıklar ve Fısıltılar (*Viskningar och rop*, 1972) isimli modern başyapıtının girişini anımsatmaktadır. Resim sanatına özenmeden resimsel olmayı başaran *Mükemmel Günler*'in bu estetik yapısı mizansendeki rafine renk tasarımına (aydınlatmada, dekorda ve aksesuarda sürekli kendilerini tekrarlayan mor, mavi ve kırmızı tonlar etrafında) ve izlenimci estetiğin mihenk taşı ışık, gölge ve yansıma oyunlarına dayanan şiirsel atmosfere dayanmaktadır.

Mükemmel Günler'de realist olarak verilen Tokyo'nun hızlı şehir yaşamı renkle boyanmışken, işinde kusursuzca hizmet eden temizlik işçisinin (Hirayama, Koji Yakusho) rüyaları, düşleri yani bilinçaltı hep akromatik/gri tonda yavaşça betimlenmektedir. Wenders sinemasının ana tematiğinin önemli parçaları olan "rüya görme" ve "fotoğraf çekme" gibi izlekler *Mükemmel Günler*'de böylece kendilerini tekrar gösterir[5]. *Mükemmel Günler* anlatısı jenerikle başlar ve ana mekân olarak gün ağarırken Tokyo şehrini gösterir (Görsel 1). Anlatı boyunca sürekli olarak kendini tekrar eden görsel motif, 2012'de açılan, Tokyo'nun yayın ve gözlem kulesi olarak tüm şehre gökyüzünden hükmeden bir konumda hizmet veren, ileri teknoloji ürünü ve gelecekçi (fütürist) mimarlık eseri olan bir çeşit "iletişim abidesi" Tokyo Skytree'dir (Görsel 2).

Görsel 1: Film jeneriğinin ilk görüntüsü Tokyo'yu genel planda gösterir.

Görsel 2: Filmde sıkça gösterilen Tokyo Skytree'yei keskin bir alt açı ile gösteren plan.

[5]Wim Wenders'in önceki filmlerinden *Alice in den Städten* (*Alis Kentlerde*, 1974) keşfettiği Amerikan kültürünün Polaroid fotoğraflarını çeken gezgin bir Alman yazarı konu edinirken, *Bis ans Ende der Welt* (*Dünyanın Sonuna Kadar*, 1991) ise ana anlatı kişilerinin kendi rüyalarını kaydederek belgelemeleri üzerinedir.

Büyük bir metropolde yaşamasına rağmen yalnız ve yavaş bir hayat tarzı benimseyen mükemmeliyetçi tuvalet temizliği işçisi Hirayama'yı minimalist tarzda döşenmiş küçük evinde sahaftan aldığı eski kitapları okurken ve kasetçalarından 1960'ların ve 1970'lerin rock ve jazz müziklerini dinlerken görürüz. O, boş zamanlarında tam bir tefekkür halinde olarak temsil edilir (Görsel 3). Stresten uzak duran, "az çoktur" diyen yaşam tarzı sanat ile hep iç içedir. Fotoğraf tutkusu da tıpkı Tokyo'yu tek başına gözlemleyen devasa "Tokyo Skytree" gibi doğayı, ağaçları, dalları, yaprakları ve aralarından cılız cılız süzülen güneş ışığını gözlemleyerek belgelemekten ibarettir.

Görsel 3: Mavi renkle kuşatılmış filmin başkahramanı Hirayama tek başına küçük evinde yaşar.

Mükemmel Günler'de baş anlatı kişisi Hirayama'nın sık sık gördüğü rüya sekansları hem resim sanatına hem de sessiz sinema estetiğine saygı duruşunda bulunur. Akromatik, gri ve soyut rüya, düş, hayal anlarında yansımalar, parlamalar, gölgeler ve ışık demetleri zincirleme ve üst üste bindirme teknikleri kullanılarak sessiz sinema estetiğinin empresyonist (izlenimci) stilinde bir çeşit sessiz düşler yaratarak tasarlanır (Görsel 4-5). Bu fotografik atmosfer yaratımı eserin modern estetik yanını güçlendirir.

Görsel 4-5: Filmde izlenimci stilde gösterilen siyah-beyaz rüya sekansları.

Popüler Kültüre İlişkin Tartışmalar

Popüler kültür ile ilgili tanımlamalar yapmaya çalışan yaklaşımlar, popüler kültürün toplum içerisindeki geleneklerle ilişkisine vurgu yaparken diğer yandan yapay olan yani üretilen öğelerle olan bağlantısını da dile getirmektedirler (Mutlu, 2016, s. 313). Popüler kültürü tanımlayan yaklaşımların birbiri ile farklı yerlerde konumlanan tanımlar üretmeleri popüler kültürü yapay ya da sahici olarak nitelendirdikleri öğelerle açıklamaya çalışmalarından kaynaklanmaktadır.

Frankfurt Okulu'nun popüler kültür ile ilgili görüşleri onların hiyerarşik yapıları temsiliyetine ilişkin yetisi sebebi ile "kitle kültürü" terimi yerine tercih ettikleri "kültür endüstrisi" (Adorno, 2003, s. 76) terimi ile ifade ettikleri düşüncelerine dayanmaktadır. Onlara göre[6] kültür endüstrisi hem kitlelerin tüketimine uygun olacak şekilde hem de tüketim alışkanlıklarını etkileyebilecek şekilde bilinçli tasarlanmış bir yapıdır. Bu yapı aynı zamanda kitleyi pasif ve edilgen

[6]Adorno ve Horkheimer (1996, s. 15) aklın ikiyüzlülüğünden söz ederken onun görünenin ardında gizlediklerine atıf yapar, bir yanda toplumsal ilerlemeyi mümkün kılan tekniğin getirdiği ekonomik ve maddi olanaklar, diğer yanda yeni baskılama biçimlerini ortaya çıkarmıştır. Kullanılan teknik aygıtlar ve maddi olanaklar yeni refah şartlarını beraberinde getirmiş gibi görünse de burada bireyin edilgenleşmesi söz konusudur. Metalaşmanın kültür alanına dâhil olduğu bu yeni süreçte akıl araçsallaşmış, eleştirel düşünme kapasitesinin yerine bilgi bolluğunun ortasında giderek eğlenceye teslim olmuştur.

kılacak sanat biçimlerinin yaygınlaştırıldığı bir alandır (Adorno, 2003, s. 76). Kültür endüstrisi içerisinde eğlence, yalnızca gevşeme amacını taşımamakta aynı zamanda sistemi meşru kılmaya yarayan bir araç olarak görülmektedir: eğlence gündelik yaşamdan bir kaçış demektir ve gereksinimleri bir yandan doyururken bu gereksinimleri değiştirebilecek yetiye de sahiptir (Adorno, 2007, s. 78). Kültür endüstrisi kendisi ile birlikte dünyayı da meşru kılmaya yarayan araçlara sahiptir, gerçeğin sorgulanmasına engel olur ve sistemin sürekliliğini doğal olarak gösterir (Adorno, 2007, s. 83).

Witkin'e göre (2003, s. 151), Adorno popüler kültür tanımını birey ile toplum, özne ile nesne arasındaki ifade edici bağ ile kavramsallaştırdığı kültürün kapitalizm ile birlikte geçirdiği dönüşüm üzerine inşa etmiştir. Bireyin toplum ile olan bağının dönüşmesi, kişinin kendini büyük bir sosyal gerçekliğin parçası olarak görmesinin önüne geçmiş, yabancılaşmaya sebebiyet vermiştir ancak modernizm bu yabancılaşmaya karşın özne ve nesneyi kimliksizlik sayesinde olumsuz da olsa bir arada tutmaktadır[7]. Witkin'e göre (2003, s. 151), Adorno bu negatif örüntüyü olumsuz olarak nitelendirmez ancak olumsuz da olsa bağı korumayı amaçlamayan, özne ve nesneyi uzlaştırmaya çalışan estetik tepkilere karşıdır. Bu bağı koruyan hali ile sanat hala gerçeği yansıtma ve sorgulama gücüne sahiptir (Sütçü, 2015).

Walter Benjamin'in 1935 yılında yazdığı "Tekniğin olanaklarıyla üretilebildiği çağda sanat yapıtı" isimli önemli makalesindeki görüşleri Frankfurt Okulu'nun benimsediği düşüncelerin ve özellikle Adorno'nun sanata ilişkin tanımlarının tam aksi olmakla eleştirilmiştir (Witkin, 2003, ss. 53-56). Benjamin (2012, s. 64), sanat eserinin özgünlüğünü, tarihsel ve mekânsal bağlamını temsilen "Aura" kavramını kullanmaktadır. Ona göre (2012, s. 64) sinema ve fotoğraf gibi yeniden üretilebilen sanatlarda ise "Aura" zayıflamıştır:

"…İnsan ilk kez olarak-sinemanın doğurduğu sonuç, budur- canlı kişiliğinin tümüyle, ama bu kişiliğin kendine özgü atmosferinden (Aura) vazgeçerek etkin olmak zorunluluğuyla karşılaşmaktadır. Çünkü söz konusu atmosfer, insanın şimdi ve burada'lığına bağlıdır. Bu atmosferin bir kopyasının olabilmesi söz konusu değildir. Sahnede Macbeth'i saran atmosfer, canlı izleyici kitlesinin gözünde Macbeth'i oynayan oyuncuyu saran atmosferden ayrılamaz. Film stüdyosunda yapılan çekimin kendine özgü yanı ise, bu çekimin izleyicinin yerine aygıtın geçmesidir. Bu durumda oyuncuyu saran atmosfer, onunla birlikte de canlandırılanı saran atmosfer zorunlu olarak ortadan kalkmaktadır."

Benjamin'in (Benjamin 1992 akt. Witkin, 2003, s. 53) kavramsallaştırdığı "Aura"nın çöküşü sanatın kitlelerin eleştirel bilinciyle buluşabileceğine işaret etmektedir. Adorno (Adorno vd. 1980 akt. Witkin 2003, ss.53-54) "Aura"nın yıkılışıyla sanatın manipülatif araçlara dönüşeceğine ilişkin kuşkusunu dile getirerek buna karşı çıkmaktadır. Adorno'ya göre (Adorno vd. 1991a, ss.26-84 akt. Witkin, 2003, ss.55-56) gerçek bir estetik deneyim odaklanma ve düşünselliği harekete geçirme ile gerçekleşebilir, modern sanatın vazgeçilmezi bastırılmaması gereken yabancılaşma duygusudur çünkü estetik deneyim önemli bir eleştiri alanıdır.

Fiske ise Frankfurt Okulu'nun görüşlerinin aksine popüler kültürü bir mücadele alanı olarak gören düşüncenin temsilcilerindedir. Fiske kapitalizmin araçsal üretimleri yani kültürel ürünlerin ekonomik bağlamları ile halkın bu ürünleri alımlama ve değerlendirme biçimleri arasındaki karşıtlığa dayalı bir popüler kültür tartışması yürütmektedir (Stevenson, 2015, s. 151). Fiske (2021, ss. 106-107) yakın zamana dek popüler kültür araştırmalarında öne çıkan popüler kültürü yücelten uzlaşmacı model ve popüler kültürü kültür endüstrisinin ürünü olarak gören iktidarın baskın, halkın güçsüz ve edilgen olduğu hiyerarşik bir model yerine popüler kültürü bir mücadele alanı olarak gören görüşe katkı sunmuştur. Bu modelde iktidarın olduğu bir hiyerarşik yapı hâlihazırda vardır ancak bu yapıyı kabul etmek aynı zamanda onunla mücadeleye ilişkin baş etme stratejilerinin de olduğu pratiklerin gelişmesi demektir. Popüler kültüre dâhil olmak kadar ona dâhil olmayı sürekli kılan yapıları, var olan egemen ideolojiye karşı olan gündelik pratikleri anlamaya çalışan bu yaklaşım popüler kültürü ilerlemeci olarak ele alır çünkü halkın deneyimleri (aktifliği ve yaratıcılığı) popüler kültürün içerisindedir (Fiske, 2021, ss. 106-107).

İngiliz Kültürel Çalışmaları Okulu'nun önemli bir düşünürü olan Stuart Hall da kitleleri edilgen olarak konumlandıran, aşağı olarak nitelendirilen kitlesel kültür ile ilişkilendiren popüler kültür tanımlarını tarihi ve siyasi bakımdan yetersiz görmektedir (Grossberg, 1986, s. 52). Hall (1996, s. 472), Gramsci'nin görüşlerine yaslanır ve kültürü sabit hiyerarşilerle açıklamaz, o tanımında "ulusal-popüler" olanın stratejik önemini temele alarak popüler kültürü belli bir toplumsal deneyimi temsil eden ve bu temsille hegemonik[8] düzeni zorlayan bir ifade biçimi olarak görür.

[7]"Adorno genellikle modernizmin savunucusu olarak düşünülür, ancak aslında o, yabancılaşma krizine yanıt olarak modernizmin sadece bir özel stratejisini savunmuştur: Öznelerin yabancılaşmasının, baskıcı dünya ile olan ilişkide öznelerle nesneleri bağlama işlevi görmesi; yani bireyin zarar görmüş yaşam sürecini ifade etmek için özne ve nesne arasındaki kimliksizlik (non-identity)'i kullanması." (Witkin, 2003, s. 151)

[8]"Gramsci'ye göre hegemonya oluşturmak, toplumsal yaşam içerisinde birinin kendi görüşünü bir bütün olarak toplum içerisinde tamamıyla yayarak ve bunun sonucunda kendi çıkarları ile toplum çıkarlarını büyük ölçüde eşitleyerek, ahlaki ve siyasi açıdan bir liderlik kurması demektir." (Eagleton, 2020, s. 158 akt. Ekren, 2022, s. 150).

Mutlu (2016, ss. 313-314) popüler kültür konusunda tüm bu farklı konumlanmaların tamamın kapsayıcılığının popüler kültürün dinamik yapısını ortaya çıkardığını vurgulamaktadır. Popüler kültür geç kapitalizmin yaygın halk kültürü olarak görülse de burada üzerinde durulan popüler kültürün sadece medya temsilleri ile sınırlı kalmadığı aynı zamanda gündelik yaşam pratikleri ile etkileşimli oluşudur. Medyanın kültürü yeniden üreten doğasının manipülatif oluşu göz ardı edilmese de popüler kültürün tamamen yapay ya da sahte olmadığı göz önünde bulundurulmalıdır çünkü aslında kapitalist ilişkiler çağın karakteristiğini yansıtan gerçek ilişkilerdir (Mutlu, 2016, ss. 316-317).

Bu çerçevede popüler kültür, tek yönlü bir manipülasyon alanı olarak ya da bütünüyle özgürleştirici bir özellikle ele alınamayacak kadar karmaşık bir yapı olarak ortaya çıkmaktadır. Frankfurt Okulu'nun kültür endüstrisi eleştirileri, popüler kültürün kapitalist üretim ilişkileri içindeki ideolojik işlevlerine dikkat çekmektedir (Adorno, 2007). Benjamin (2012) ise teknolojik gelişmelerin beraberinde getirdiği yeni koşulların sanatı kitlelerle buluşturarak eleştirel bir potansiyel açığa çıkarabileceğini ileri sürmektedir. Fiske (2021, ss. 106-107) ve Hall'un (1996, s. 472) yaklaşımları ise popüler kültürü, egemen ideolojik yapılar içinde şekillenen ancak aynı zamanda bu yapılarla müzakere eden ve gündelik pratikler aracılığıyla dönüştürülebilen bir mücadele alanı olarak resmetmektedir. Son dönemlere ait söylemlerin nasıl bir popüler kültür tanımına katkıda bulunduğunu anlayabilmek amacıyla bu söylemlere ilişkin önemli felsefi analizlerin ele alınması gerekliliği ile karşılaşmaktayız.

Byung-Chul Han Perspektifinden Günümüzün Popüler Söylemleri

Byung-Chul Han *Yorgunluk Toplumu* (2015) isimli çalışmasında günümüz toplumunun karşı karşıya kaldığı yeni öğretilerin aslında Foucault'nun disiplin ve mekân arasındaki ilişkinin araçsallaştırılması ile aynı amaçlara sahip olduğunu ancak günümüzün söylemlerinin farklı pratikleri beraberinde getirdiğini anlatır. Foucault (1992, s. 174) gündelik hayatta küçük ve önemsiz olarak görülen ama en nihayetinde modern insanı meydana getiren tüm detayların insanların denetlenmesine ilişkin bir tahakkümün yakın planında olduğunu söyler. Bireylerin gözlemlenebilir ve denetlenebilir olması mekânsal dağılımın içerisindeki disipline olanak sağlayan yapı ile mümkün olmaktadır. Gerçek mekânlar, normlara ve hiyerarşik yapının öngörülebilirliğine göre tasnif edilmektedir buna göre birey kalabalıklar içinde işlevsel kılınmakla kalmayıp aynı zamanda denetlenebilir konuma da gelmektedir (Foucault, 1992, ss. 183-184). Han (2015, s. 17), günümüzde disiplinin kendini var ettiği mekânların da bu doğrultuda radikal bir şekilde değiştiğine değinmektedir. Pek çoğumuzun gündelik yaşamının neredeyse tamamını oluşturan bu mekânlar, hayatımızın içerisinde önemli bir yeri olan mekânlardır (spor salonları, güzellik merkezleri, alışveriş merkezleri vb…). Boyun eğen ve tahakküm altında olan özne dönüşmüş tahakkümü içselleştirerek, bu yeni hali özgürlük olarak yorumlamıştır (Han, 2022b, ss. 31-35).

Han'ın (2022a, s. 21) neoliberal performans toplumu olarak da nitelendirdiği özgürlük söyleminin baskın olduğu bu toplumda acının araçsallığının yerine motivasyon, kendini gerçekleştirme vb. pozitif kavramlar ön plana çıkmıştır. Performans toplumunun kendi yaratılarının geçerli olduğu bu süreçte negatiflik yoktur. "Yorgunluk Toplumu"nda bireyi tetikleyen yasaklar ile kurallar değil motivasyon ve üretkenliktir (Han, 2015). Han (2022a, ss. 21-22) bu motivasyonun mutluluğa ilişkin söylemlerin içerisinde kök bulduğunu şöyle ifade etmektedir:

"İktidarın yeni formülü 'mutlu ol'dur. Mutluluğun olumluluğu acının olumsuzluğunu yerinden eder. Olumlu bir duygusal sermaye olarak mutluluk kesintisiz bir performans yetisi sağlamak durumundadır. Kendini motive ve optimize etme uğraşları neoliberal mutluluk dispozitifini oldukça verimli kılar, çünkü iktidarın fazladan bir çaba göstermesine gerek kalmaz. Bağımlı kişi bağımlılığının farkında bile değildir. Kendini özgür sanır. Hiçbir dış baskı olmaksızın kendini gerçekleştirmekte olduğu inancıyla kendini kendi isteği ile sömürür. Özgürlük baskılanmaz sömürülür. 'Özgür ol', 'İtaatkâr ol'dan daha yıkıcı bir zorlama yaratır"

Han'a göre (2022a, s. 22) iktidarın artık acı ile bir bağı kalmamıştır, iktidarı için baskı yerine özgürlüğü araçsallaştırmıştır böylece gözetim de kişinin kendi "tercihleri" ile yönlendirebildiği bir görünüme kavuşmuş özgürlükle anılmaya başlanmıştır. Bu tür bir mutluluk kişinin bir birey olarak kendine yönelmesine sebebiyet verirken, motivasyon söylemlerinin sahneyi devralması kişinin kendi yaşamının tek sorumlusu haline getirmektedir böylece dikkat asla toplumsal konularda olmayacaktır.

Günümüzün popüler söylemleri Adorno'nun (2007, s. 83) vurguladığı gibi kültür endüstrisinin dünyayı meşru kılmaya yarayan araçları görünümündedir. Kişi kendisi ile meşguliyetinde sistemi sorgulayamayacak bir konuma getirilmiştir. Han (2022a, s.22) bu durumu pozitif psikolojinin yükselişi ile de ilişkilendirmektedir diğer yandan bu pozitifliğin popüler kültürü ele alan bilimsel çalışmalara yansıması da tartışmalıdır. Son dönemde çalışmaların popüler kültüre dair olan medya araçlarının, içeriklerinin olumlu etkilerini ön plana çıkardıkları dikkati çekmektedir. Litherland (2025), popüler kültürün olumlu etkilerini ortaya koyan çalışmaların belirli ideolojik normları yeniden ürettiğine değinirken

medya psikolojisi alanının ve medya etkileri çalışmalarının da pozitif psikolojiden etkilendiğini anlatır. Pozitif etkilerin ele alınmasının kültürel hiyerarşileri yeniden üreterek, ayrıcalıklı grupların avantajlı konumlarını pekiştirerek, sağlık, mutluluk ve işçi hakları gibi konuların politik karmaşıklığını gizleyeceğine işaret etmiştir.

Bireyin kendine yönelmiş dikkati ile paralel olarak dikkatinin zaman ile ilişkisi de değişmiştir. Popüler kültüre etki eden üretim ve tüketim döngüsü zaman ile ilişkimize de yansımış "şimdi" kavramına yeni anlamlar yüklemiştir. Han'a göre (2024, s. 52), hızlı üretim teknolojik ve dijital ürünlerin çabuk eskimesine sebep olmaktadır, hiçbir şeyin zamanın içerisinde derinlik yaratamaması sürekli yenisinin icadını beraberinde getirmektedir. Bir şeyin kendini devam ettirmesi de bu yeni versiyonları ile mümkün olabilmektedir bu sebeple kendi anlamını zamanın derinliğinde var edememektedir. Her şeyin şu an içerisinde şimdide var olması şu anın yoğunlaşmasına, bir bilgi yığını haline gelmesine sebebiyet verirken bu yığın içerisinde dikkat de o denli dağınıklaşmıştır (Han, 2024, s. 52). Yaşamın içerisinde bir şeylerin yinelenmesini ifade eden ritüeller yaşamın içerisindeki etkinliklerini yitirmiş, üretim ve tüketim döngüsü kendisini "tüketim" ve "harcama" ile meşru kılmıştır. Bu pratik bizim sadece şeyleri değil aynı zaman da heyecanları da tüketmemize yaşantılarımızı da harcamamıza yol açar, böylelikle yeni olan ile ilişkimiz de dönüşmüştür. Yeni olan da hızla tüketilir ve bu döngü bir rutin haline gelmiştir (Han, 2024, s. 22). Ritüeller ise yeni yapı içerisinde hızla yok olmaktadır, bu dönemde arkaik dönemde ritüel olarak görülen şeyler anlamını yitirmiştir (Evren, 2023, s. 175).

Han'a göre (2024, s. 100) hızlı üretim ve tüketim döngüsünün egemenliğindeki endüstriyelleşme sayesinde insan zamanı da makinelerin zaman ayarına göre şekillenmiştir ve insan yaşamı mekanik çalışma sürecine uyumlanmıştır. Bu süreçte derin düşünme (vita contempletiva) yetisini yitiren insan bir "animal laboran" olmuş yani çalışan bir hayvana dönüşmüştür. Çalışmaya ara vermek ya da gevşeme hakkını da kullanmak çalışmak ile aynı mekaniklikte ilerler, bu molalar da çalışmanın devamlılığını sağlamak için vardır. Boş zamana da hükmeden ve böylece kendisini yeniden üreten çalışma döngüsü yaşamın içerisinde baskın bir konumdadır öyle ki çalışmanın dışında kalan zaman da aslında "öldürülecek" olan zamandır. Kalıcı deneyimlerin olmadığı bu zaman kısa süreli olaylarla oldukça hızlı bir akışta olduğunu hissettirir (Han, 2024, s. 100).

Byung-Chul Han günümüz toplumunda yaygın olan öğretilerin yansıtan özgürlük, motivasyon, mutluluk gibi söylemlerin içselleştirilmiş bir tahakküm halindeki tezahürüne dikkati çekmiştir. Pozitif olanın ardında bireyin kendinde ve şimdinin içerisinde sıkışmış olan dikkat eleştirel ve toplumsal sorgulamayı zayıflatmış, derinlikli deneyimlerin önüne geçmiştir. Böyle bir toplumda birey üretkenlik talebine uyum sağlayan, bu talebe istinaden kendini sömüren, mekanik bir özneye dönüşmüştür. Bu söylemler Frankfurt Okulu'nun kültür endüstrisine ilişkin görüşleri ile uyumludur çünkü onlar da öznenin bu yapay ve üretilen söylemler karşısındaki edilgenliğine dikkati çekmişlerdir (Adorno, 2003, s. 76).

Yöntem

Bu çalışmada Wenders'in yönetmeni olduğu *Mükemmel Günler* filminin dünyanın farklı ülkelerinde basın tarafından nasıl alımlandığı incelenerek, filmin alımlanmasında günümüzün popüler söylemlerinin yerinin ve bu söylemlerin işaret ettiği popüler kültür bağlamının analiz edilmesi amaçlanmıştır. Bu sebeple incelenen çevrimiçi gazete metinlerinde öne çıkan temaların belirlenmesinde nitel bir metot olan tematik analiz yöntemi tercih edilmiştir. Tematik analiz yazıların içeriklerinin oluşturduğu veri setindeki tekrarlayan anlam örüntülerinin tespiti için uygun bir yöntemdir, veri setine ilişkin zengin bir betimleme ve özet olanağı sunmaktadır (Braun ve Clarke, 2019, s. 882).

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada uluslararası bağımsız sanat sinemasının en önemli yönetmenlerinden Wim Wenders'in son filmi *Mükemmel Günler*'in uluslararası basındaki alımlamasının günümüzün popüler söylemleriyle olan bağlantısı tespit edilmeye çalışılacaktır. Çalışmanın temel sorunsalı, Cannes film festivalinde 2023'de resmi seçkide yarışan ve uluslararası alanda büyük ilgi çeken bu sinematografik eserin uluslararası gazete metinlerinde nasıl alımlandığı ve bu metinlerde öne çıkan temaların günümüzün popüler söylemleriyle hangi açılardan ilişkili olduğudur.

Araştırmanın Örneklemi

Araştırma kapsamında filmin festivallerde ve sinemalarda ilk kez gösterime girmesinden sonra film hakkında yazılan çevrimiçi gazete yazılarına ilişkin bir tarama yapılmıştır. Arama motoruna film ile ilgili farklı dillerdeki sözcükler ("Wim Wenders", "Perfect Days", "Mükemmel Günler", "Les Jours Parfaits", "Perfekte Tage" vb.) yazılarak uluslararası çevrimiçi basında çıkan film ile ilgili metinler tespit edilmiştir. Ulaşılan yazıların tümü okunmuş filmin söylemlerini olumlu bir perspektifle ele alan yazılar örnekleme dâhil edilmiştir. Bu araştırmanın amacı filmin popüler söylemlerle ve popüler kültür bağlamında nasıl yorumlandığını tespit etmektedir bu sebeple çevrimiçi basında yer alan yazılara yer verilmiştir. Filmi popüler söylemlerin uzağında eleştirel bir perspektiften yorumlayan yazılara (Erdoğan, 2024: Oymak, 2024: Öğünç, 2024) nadiren rastlanılmış ancak filme ilişkin eleştirel bakış çalışmanın çerçevesi dışında kaldığı için

örnekleme dâhil edilmemiş ve bu yazılara tartışma kısmında yer verilmiştir. Bu yazılar (Erdoğan, 2024: Oymak, 2024: Öğünç, 2024) filmdeki anlatıya ve popüler kültür söylemlerine eleştirel bir bakış yakalar ve film anlatısını sorgulayan bir analiz sunarlar.

Çalışmanın örneklemi filmin popüler kültür bağlamında nasıl bir anlam evreni içinde alımlandığını anlayabilme ve gazete metinleriyle inşa edilen popüler söylemleri analiz edebilme amacına uygun olarak oluşturulmuştur. Bu bağlamda profesyonel bir biçimde çevrilerek analize dâhil edilen yirmi beş gazete yazısı ve bu yazılara ilişkin bilgiler Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1: Analiz edilen gazete yazıları

Yazının Yayımlandığı Gazete	Yazının Yayım Tarihi	Yazının İsmi	Yazar
The Guardian	25.02.2024	Perfect Days review – Wim Wenders's zen Japanese drama is his best feature film in years	Wendy Ide
Bayerischer Rundfunk	20.12.2023	Was der neue Wenders über das wirklich Wichtige im Leben erzählt	Bettina Dunkel
La Presse	16.02.2024	Oh! les beaux jours	Luc Boulanger
Gazete Duvar	28.01.2024	Bay Hirayama'nın mükemmel hayatı	Yenal Bilgici
Humanite	29.11.2023	Retour à Tokyo pour Wim Wenders avec « Perfect Days », chronique contemplative d'un agent d'entretien dans les toilettes de la capitale japonaise.	Samuel Gleyze-Esteban
T24	18.02.2024	Sıradan günleri "Mükemmel Günler"e dönüştürmek	Ilgın Yorulmaz
Le Monde	25.05.2023	Cannes 2023: "Perfect Days", le poète des toilettes de Wim Wenders	Clarisse Fabre
Le Monde	29.11.2023	"Perfect Days": Wim Wenders sublime la routine d'un nettoyeur de toilettes au Japon	Clarisse Fabre
Habertürk	30.04.2024	Rutin ama "Mükemmel Günler"	Kadir Kaymakçı
Yenişafak	20.04.2024	Göğe Bakma Durağı: Harika Günler	Abdülhamit Güler
Los Angeles Times	08.02.2024	In the exquisite "Perfect Days", a city worker's daily routine approaches the profound	Robert Abele
The Spectator	24.02.2024	It should be boring – but it never is: Perfect Days reviewed	Deborah Ross
AP News	05.02.2024	Movie Review: Wim Wenders' "Perfect Days" is sublime	Jake Koyle
Abendzeitung	20.11.2023	Wim Wenders erzählt von "Perfect Days" in Tokio	Adrian Prechtel
National Public Radio	14.02.2024	How to have "Perfect Days" in a flawed world - this film embraces beauty all around	John Powers
Irish Times	22.02.2024	Perfect Days review: Wim Wenders's elegant, touching film may be his best drama since Wings of Desire	Donald Clarke
TIME	07.02.2024	Perfect Days Is a Gently Astonishing Film About Finding Joy in Everyday Life	Stephanie Zacharek
El Cotidiano	17.09. 2024	«Perfect Days», de Wim Wenders	José Luis Muñoz
Publico	10.01.2024	Wim Wenders exorciza en "Perfect Days" el fantasma de la rutina	Begoña Piña
RTVE	12.01.2024	"Perfect Days", un antídoto contra el cinismo desde los retretes de Tokio	Gorka Zubizeretta
Linsoumission	20.03.2024	"Perfect Days" de Wim Wenders: un film poème pour penser notre humanité	Laurent Klajnbaum
Tagesspiegel	21.12.2023	"Perfect Days" von Wim Wenders: Der schönste Weihnachtsfilm in diesem Jahr	Christiane Peitz
Welt	22.12.2023	Vom Glück des einfachen Lebens	Jan Küveler
Euronews	01.12.2023	"Perfect Days"- Wim Wenders' greatest film in decades	David Mouriquand
Today	20.02.2024	Perfect Days: la bellezza del cinema che parla di vite normali	Marianna Ciarlante

Veri Toplama Yöntemi ve Analiz

Çalışma kapsamında sağlanan verilerin özetlenebilmesi için pratik bir yol olan tematik analiz (Braun ve Clarke, 2019, s. 894) basamakları takip edilmiştir (Braun ve Clarke, 2019; Çarıkçı vd., 2024, s. 132). Araştırma için takip edilen aşamalar şu şekildedir:

- Öncelikle örnekleme dâhil edilen yazılar Türkçeye çevrilerek MAXQDA 2020 nitel veri analiz programına yüklenmiş ve verilere aşina olmak amacı ile program yardımı ile detaylı okunmuştur.
- Sonrasında araştırmacılar yazıları birbirinden bağımsız olarak okumuş ve MAXQDA 2020 yardımı ile kodlamış, kodları objektif bir biçimde karşılaştırmışlardır.
- Tespit edilen kodlara ilişkin temalar belirlenmiştir.
- Temalar detaylı analiz edilerek tematik harita oluşturulmuştur.
- Ulaşılan veriler yardımı ile araştırma soruları cevaplanmıştır.

Bu basamaklara ilişkin belirtilen adımlar gerçekleştirildikten sonra Naem vd.'nin (2023, s. 15) tematik analiz ile ilgili olarak sunulan adımlara ilişkin sundukları sistematik organizasyon incelenmiş ve bu araştırmanın analizine uyarlanmıştır. Naem vd (2023), Braun ve Clarke'in (2019) önerdikleri araştırma modelinin adımlarına ek olarak araştırmada tespit edilen kelimelerin, kodların ve temaların yorumlanmasını böylelikle kavramsallaştırılmasını ve son basamakta da kavramsal bir modelin geliştirilmesini sağlayan bir çerçeve çizmişlerdir. Araştırma bulgularının daha titiz bir şekilde incelenmesi için bir yol öneren Naem vd. (2023, s. 15) sistematik tematik analiz olarak isimlendirdikleri modellerinde 6 farklı basamak tanımlamışlardır:

- Alıntıların seçimi
- Anahtar kelimelerin belirlenmesi
- Kodlamanın yapılması
- Temaların belirlenmesi
- Kavramsallaştırma
- Kavramsal bir modelin belirlenmesi

Tablo 2: Çalışmada uygulanan tematik analizin basamakları

Kodlama		**Temalar**	**Kavramlar**
-Hipnotize edici etkisi		Film beğenisini betimleme	Beğeni
-Görüntü yönetmenine övgü -Yönetmene övgü	Yönetmenlik	Filme ilişkin övgüler	
- Filmin anlatısına övgü - Müzik ve anlatı uyumuna övgü - Başkahramanın hayat ile bağına övgü	Anlatı		
- Oyunculuğa övgü	Oyunculuk		
-Düşünmeye daveti -Bireysel tutumların genele etkisi	Düşündürücülüğü	Filmin anlatısını sorgulama	Yorumlama
-Kahramanın işinin tatmin ediciliği -İşçi sınıfını ele alış biçimi -Başkahramanın mutluluğu	Gerçekçiliği		
-Rutin hayatın onaylanması	Yaşamı onayı	Filmin anlatısını yorumlama	
-Nasıl yaşanacağını sorgulaması	Yaşam sorgusu		
-Mutluluğa erişim ve tatmin -Anı yüceltme (Şimdi ve burada) -Teknolojinin getirdiği engeller -Geleceğe farkındalık	Yaşama ilişkin farkındalık		

Tablo 2. Devamı

Kodlama		Temalar	Kavramlar
-Yeni bir yaşam savunusu -Modernizme direniş -Sadeliği yüceltme ve tüketim karşıtlığı -Tüketim toplumuna direnç -Hayat ile baş etme -Alternatif bir varoluş biçimi savunusu -İşçi sınıfının onuru	Hayatın içerisindeki direniş	Filmin anlatısını yorumlama	Yorumlama
-Minimalizm -Sade ve rutin yaşama övgü -Filmdeki Japon kültürü -Yaşam tarzı tercihi -Zen felsefesi ve meditasyon -Rutini yüceltme -Sade yaşamı öğütlemesi -İşine adanmışlık	Yaşam tarzı anlatısı	Filmin konusunun betimlenmesi	Betimleme
-Gündelik hayata övgü -Hayatın detaylarına övgü -Doğa ile ilişki -Eski olanın önemi	Yaşamın detaylarını yüceltme		
-İçsel zenginlik ve yalnızlık -Geçmiş ile ilişki -Sessizlik ve görünmezlik	Yaşam içerisindeki manevi konumlanış		
-Gerçek hayat ile ütopyanın çarpışması -Filmin yarattığı farkındalık -İnsanlık meselelerini ele alması	Hayata ilişkin anlatı		
-Gündelik hayatı iyileştirebilmeye dair -Budizm vurgusu -Hayatta önemli olana vurgu -Filmin başkahramanına vurgu	Film anlatısına vurgu	Filmi betimleyen başlıklar	
-Filmdeki hayata övgü -Filme övgü -Filmin konusuna övgü	Filme övgü		

Bulgular

Çalışmaya dâhil edilen yazıların oluşturduğu örneklemden elde edilen veriler yazıların film hakkında öne çıkardıkları kavramsal çerçeveyi ortaya koymuştur. Filmi konu alan yazılar filme ilişkin beğeni, filmin yorumlanması ve filme ilişkin betimlemeler içermektedir. Yazılarda en çok öne çıkan "Filmin anlatısına övgü" dür (Tablo 3). Film daha çok "Sade ve rutin yaşama övgü" olarak betimlenmiştir, filme ilişkin yorumlarda ise filme "Yaşama ilişkin farkındalık" üst kodunun altındaki "Anı yüceltme (şimdi ve burada)" kodu ön plana çıkmaktadır. Filmdeki müzikler ile anlatının uyumuna ve filmin başrol oyuncusunun başarısına film hakkındaki beğeni ifadelerinde sıkça yer verilmiştir.

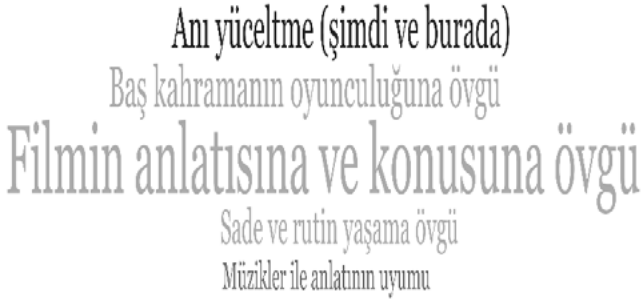

Tablo 3: Tematik analiz sonucunda film hakkındaki yazılarda öne çıkan kodlar

Filme ilişkin beğeni

Filmi ele alan yazılar, filmin seyirci üzerindeki etkisinin yanında bir filmi ortaya çıkaran "Oyunculuk", "Anlatı", "Yönetmenlik" gibi unsurlara da değinmiş ve bir filme ilişkin beğeninin farklı boyutlarını ortaya koymuşlardır. Burada beğeni unsurları içerisinde en çok öne çıkan filmin konusu ve başrol oyuncusunun başarısıdır.

"İnsanlığımız üzerine düşünmek için bir film. Hayatın dönemeçleri üzerine bir film. Kendi geleceğimizi ve gezegenin geleceğini düşünmek için bir film. Duyguların ve insanlık meselelerinin küreselleşmesinin bir göstergesi. Aynı anda hem politik hem de şiirsel bir yapıt." (Klajnbaum, 2024)

"Başrol oyuncusu Koji Yakusho'dan da söz etmeden geçmeyelim: 67 yaşındaki aktör, Shohei Imamura'nın *Yılanbalığı* (*L'Anguille*, 1997) filminde başroldeydi, aynı zamanda Kiyoshi Kurosawa'nın (*Cure, Rétribution*...) da sıkça çalıştığı bir oyuncu. Onun manyetik oyunculuğu sessiz sinemayı andırıyor; yalnız yaşayan Hirayama karakteri duygularını yüz ifadesiyle yansıtıyor." (Fabre, 2023)

Filme ilişkin yorumlar

Filme ilişkin yorumların çoğunluğu filmin içeriğini olumlamaktadır ancak azınlıkta da olsa bazı metinler, filmin anlatılarını eleştiren ve sorgulayan nüanslar içermektedir.

"Ama Hirayama gerçekten mutlu mu? Bence Wenders mutlu olduğuna inanıyor ama ben merak ettim. Onun ritüelleşmiş davranışı aslında kaygı ve kaosu uzak tutmaya mı yarıyor? Örneğin rüyaları, bulanık siyah beyaz gösterilen: bunlar çocukluk travmasını mı işaret ediyor? Gittiği her yerde sadece buzlu su veriliyor, yani alkolik mi? Bir evlilik ayrılığı mı yaşadı? Sürekli görünen gölgeler onun bastırılmış duygularını mı temsil ediyor?" (Ross, 2024)

"...Ancak *Perfect Days*, kendi dingin ve düşünceli doğasına fazlaca kapıldığında, şiirsel derinliğini ortaya koyması gereken bu 'filozof işçiyi' gerçeklikten tamamen soyutlama riskini de taşıyor." (Gleyze-Esteban, 2023)

Metinlerde yer alan olumlayıcı ifadeler günümüzün rutin hayatının bu filmle onaylandığını, nasıl yaşamamız gerektiğinin sorgulandığını, filmin hayata ilişkin bir farkındalığın anlatısı olduğunu ve hayatın içerisindeki farklı direniş alanlarını anlattığını vurgulamaktadır. Bu metinlerde çoğunlukla filmin üzerine yoğunlaştığı "Anı yüceltme (şimdi ve burada)" teması ile ilişkilidir. "Anı yüceltme (şimdi ve burada)" teması "Yaşama ilişkin farkındalık" kodunun altında yer almaktadır. Araştırmanın örnekleminde yer alan bazı metinler filmdeki anlatının yaşama ilişkin farkındalığın bir sunumu olduğuna değinmiştir.

"Gökyüzüne bakmak, güneşin, yağmurun ya da rüzgârın yüzüne dokunmasına izin vermek ve yeni güne gülümsemek, Tokyo'da tuvalet temizleyicisi olan mutlu adam Hirayama'nın rutinlerinden biri. Küçük şeylerde huzur ve mutluluğu bulmak, anı gerçekten yaşamak." (Piña, 2024).

"Film, 'Şimdi şimdidir' diyen, anı yaşamasını bilen münzevi bir adamın ritmine sizi çekiyor." (Power, 2024)

Filmin anlatısını günümüz modern hayatın getirdiklerine karşı direniş yahut başka bir hayatın, başka bir yaşam tarzının ya da varoluş biçiminin mümkün olabileceğine ilişkin bir savunu olarak gören ifadeler de metinlerde yer almaktadır. Bu yorumlar, filmin yalnızca yüzeydeki sadelikle değil, altında yatan felsefi ve toplumsal mesajlarla da alımlandığını ortaya koymaktadır.

"En iyi uluslararası uzun metrajlı film dalında Oscar'a aday gösterilen *Perfect Days*'in bir film olduğu kadar bir manifesto da olması mümkün- alternatif bir varoluş biçimi lehine bir argüman." (Ide, 2024)

Filme ilişkin betimlemeler

Filmi betimleyen metinlerin başlıklarında en çok öne çıkan konusu sebebi ile filme övgüdür. Bu övgülerde kimi zaman filmin başkahramanı ve onun mesleği öne çıkarken, kimi zaman filmin anlatısına ve konusuna ilişkin övgülere yer verilmiştir.

"Kusurlu bir dünyada 'Mükemmel Günler'e nasıl sahip olunur-Bu film çevremizdeki güzelliği kucaklıyor" (Powers, 2024)

"Wim Wenders'in 'Perfect Days'i: İnsanlığımız Üzerine Düşünmek İçin Bir Film-Şiir" (Klajnbaum, 2014)

"Rutin ama 'Mükemmel Günler'" (Kaymakçı, 2024)

Gazete metinlerinde filmin konusuna ilişkin alımlamaların filmin anlatısını oluşturan çeşitli kısımlara odaklandığı görülmektedir. Filmin konusu "Yaşam tarzı anlatısı", "Yaşamın detaylarını yüceltme", "Yaşam içerisindeki manevi konumlanış", "Hayata ilişkin anlatı" başlıklarına dair tespitlerle betimlenmiştir. Filmin konusuna ilişkin betimlemelerde bir yaşam tercihi, adanmışlık öyküsü, hayatın farklı detaylarına övgü, bir farkındalık çağrısı, sessiz bir kahramanın öyküsü, içsel zenginliğin ve yalnızlığın vurgusuna yer verilmiştir. Filmin mediatif öyküsünü zen felsefesi ile açıklayan,

filmdeki başkahramanımızın geçmiş yaşantısının gizemine değinen, doğayla ve eski olan ile ilişkisini ön plana çıkaran söylemlere metinlerde rastlanılmaktadır. Bu betimlemelerde en çok yer verilen başkahramanın sessizliği, rutin hayatı, filmin yarattığı farkındalık, hayatın detaylarına övgü, sade ve rutin yaşama övgüdür.

Ciarlante (2024), filmin yarattığı farkındalıktan şöyle söz eder:

"Bir adamın her sabah gün doğarken kalkıp iş tulumunu giyerek bir şehrin tüm umumi tuvaletlerini temizlemeye gitmesi gibi sıradan bir hayatın ritüelini büyük ekrana taşımak delilik gibi görünebilir. Ancak Wim Wenders, son filmi Perfect Days ile bunu yapmak için gerekli duyarlılığa, cesarete ya da belki de dâhiyane bir içgörüye sahipti ve bize harika bir hayat dersi verdi."

Bilgici (2024), filmi "Sade ve rutin yaşama övgü" olarak betimlemektedir:

"Spoiler vermiş gibi oldum ama film, evet, bu kadar. Film tümüyle, ana karakterin rutini hiç bozmadan takip etmesi üzerine. Az ile yetinmesi ve bu hayattan memnuniyet duyması üzerine. Bir hâl üzerine… Spoiler ile bozulmayacak bir hâl… Konuyu bilseniz de esas önemli olan, defalarca izlense yine tükenmeyecek, tüketilemeyecek olan bu hâl…"

Tartışma

Araştırmanın bulguları, *Mükemmel Günler* filmini ele alan çevrimiçi gazete yazılarının farklı popüler söylemlere işaret ettiğini ortaya koymaktadır. Popüler kültür içerisinde farklı tartışmalara işaret eden bu söylemler ilk olarak mutlu olmak, anı yaşamak, teknolojiden uzak durmak ya da rutin hayatı olumlamak gibi vurgularla eleştirel bir söylemden uzak ve içinde bulunduğumuz yaşam koşullarına uyum sağlamamızı kolaylaştıracak alanlara işaret etmektedir. Diğer taraftan da yazılarda öne çıkan, sade yaşam, tüketim karşıtlığı, farklı bir yaşam tarzının olasılığı gibi vurgular gündelik hayatın içerisindeki direniş alanlarına işaret eden söylemlere dairdir. Fiske'nin popüler kültürü bir direniş alanı olarak benimseyen duruşu (Stevenson, 2015, s. 151) filmin anlatısının içerdiği anlatının yanı sıra filme ilişkin yorumlarda da kendini göstermektedir. Günümüzde popüler kültür içerisinde yer alan birçok söylem bu tür direniş alanları yaratmakta ancak bunun gerçek bir direniş potansiyeli taşıyıp taşımadığı yahut sistemin kendini yeniden üretmesine mi hizmet ettiği tartışılmaktadır. Örneğin filme dair yorumlarda sıklıkla öne çıkan "anı yaşamak" ve "sade ve rutin yaşama övgü" vurguları, günümüzde *mindfulness* (bilinçli farkındalık) ve minimalizm gibi oldukça popüler akımların temel söylemleriyle benzerlik göstermektedir. Bu durum, filmin gerçekten kapitalist tüketim kültürüne karşı bir eleştiri mi sunduğu, yoksa bu kültürün daha rafine ve estetik bir biçimini mi yeniden ürettiği sorusunu gündeme getirmektedir.

Sade ve Rutin Yaşama Övgü ve ***Minimalizm*** temaları kişilerin daha az tüketmeyi tercih ettikleri bir yaşam biçimini anlatan günümüzdeki minimalizm anlayışı ile ilişkilidir. Bilimsel çalışmalar kapitalist ekonominin beraberinde getirdiği kuralların benimsendiği günümüzde minimalizmden yana bir yaşam tarzı tercihinin bireylerin iyi oluşunu arttırdığını ortaya koymuştur (Blackburn, Leviston ve Walker, 2025; Hook, vd., 2021; Hook, vd., 2023; Jain, Gupta ve Verma, 2024; Jain, Joy ve Sharma, 2024; Vollebregt vd., 2024). Bilinçli minimalizmin ve az eşyaya sahip olmanın bir yandan daha pozitif duygulanıma yol açarken daha fazla çevresel duyarlılıkla da ilişkili olduğu bulunmuştur (Blackburn, Leviston ve Walker, 2025). Bu bulguların ötesinde minimalizm ile kurulan bu ilişkinin bilimsel çalışmalarca farklı yönleriyle de ele alınmasının gerekliliği tartışılmaktadır (Taşkın, 2024). Minimalizmin neoliberalizme uyumlanması "zenginlerin küratörlüğünde basitliğin fetişleştirilmesi" olarak yorumlanmıştır buna göre bu sadelik gösterişe hizmet edebilmektedir (Fagan 2017'den aktaran Taşkın, 2024, s. 174). Kapitalizm ile minimalizm birbirine karşıt görünse de tüketimden kaçınmanın kapitalizme ilişkin yeni bir inşa sürecini beraberinde getirebileceği tartışılmaktadır (Taşkın, 2024, ss. 176-177). Minimalizm her ne kadar iyi oluş halini destekleyen bir faktör olarak ortaya konmuş olsa da iyi oluşun çok farklı etmenlerle belirlenen çok boyutlu yapısı göz önünde bulundurulmalıdır (Bkz. Dougall vd., 2024). Sosyoekonomik durum, gelir, sosyal statü vb. etmenler ile iyi oluş hali arasındaki ilişki de (Dougall vd., 2024) bu ilişkiye etki edebilmektedir.

Filmin baş anlatı kişisi kendi özel hayatında minimalisttir diğer yandan sosyal hayatın içerisinde aktif, doğa ile sıkı ilişkidedir ve kendini toplum içerisinde sosyal statüden bağımsız olarak var edebilmektedir. Bu anlatı analiz edilen yazılar tarafından farklı bir hayat tarzının olasılığı olarak yorumlanmış ve olumlanmıştır. Nitekim filme ilişkin betimlemelerde de film sıklıkla "Sade ve rutin yaşama övgü" olarak ele alınmış ve metinlerde "Filmin konusuna ve anlatısına övgü" ön plana çıkmıştır. Han'ın (2015) dile getirdiği günümüz toplumlarında bireyleri harekete geçiren motivasyon söylemleri filmin anlatısına ilişkin bu betimlemelerde yer bulmuştur. Günümüz koşullarında bu pozitif söylemler, acının merkezde yer aldığı ve bireyi disipline etmeyi amaçlayan geçmiş dönem toplumlarında (Foucault, 1992) olduğu gibi, benzer bir denetim işlevi görmektedir (Han, 2022a, s. 22).

Filmde anlatı kişisinin geçmişiyle ilişkisi sebebiyle yaşadığı hayatın tercih edilmiş bir hayat olduğuna parmak basılmış, başkahramanın kalabalıklardaki görünmezliğine ve içsel zenginliğine değinilmiştir. Ana kahramanın hayatının

bir tercihin sonucu olarak görünmesi günümüzün "mutluluk" ve "özgürlük" söylemi ile uyumludur. Filmin bu şekilde alımlanması bizlere her zaman bir tercih şansımızın olduğunu anımsatmaktadır. Diğer yandan filmin kahramanı hayatını sanat ve edebiyat üzerine inşa etmiştir, onun hayatı Han'ın (2023, s. 52) "animal laboran" olarak tanımladığı çalışan hayvanın hayatından çok farklıdır. Çalışma yaşamı mekanik bir düzeni işaret etse de (Han, 2024, s. 100), kahramanın boş zamanlarını edebiyat, müzik ve fotoğraf gibi kültürel faaliyetlerle doldurması, onu üretim odaklı modern öznelikten ayırmaktadır. Bu yanı ile filmde gerçekten günümüz şartlarına bir direniş niteliğindeki söylemler benimsenmiş gibi görünse de filmde aslında başkahramanın geçmişinden gelen ablasının ipucu verdiği üst sınıfsal aidiyet kültürel sermayeye de işaret etmektedir. Bourdieu (2017) sanat yapıtı ile kurulan ilişkinin sınıfsallığını ve sosyal kurumların (aile, eğitim) sınıflı toplum yapısını sanata ilişkin kodlar üzerinden nasıl var ettiğini anlatır. Bourdieu (2017, s. 241) şöyle söyler:

"Sanat yapıtı, ekonomik bir varlık olarak değil de -ki böyle ele alınması da mümkündür- simgesel bir malvarlığı olarak ele alındığında, ancak onu benimseme imkânına sahip olan kişi, ya da bir başka deyişle, onu deşifre etme olanağına sahip olan kişi için mevcut sayılır."

Filmin başkahramanı sanat yapıtını anlama, kavrama ve deşifre etme imkânına sahiptir. Filmde yer verilen geçmiş hayatına dair ipucu da bunu doğrulamaktadır. Kazancına rağmen eskiye verdiği değer ve koleksiyonlarının olması, fotoğraf sanatındaki mükemmeliyetçi tavrı, gündelik yaşamda edebiyata ve müziğe verdiği değer Bourdieu'nun sözlerini akla getirse de araştırmada ele alınan çevrimiçi gazete metinlerinde bu sınıfsal katmanlar görülmemektedir. Başkahramanın gördüğümüz sınıfsal aidiyeti sadece filmde benimsediği yaşam tarzının olumlanması mahiyetindedir. Bu hali ile filme ilişkin alımlamalar günümüz dünyasının popüler söylemlerini meşru kılmanın (Adorno, 2007, s. 83) ötesine geçememektedir. Oysa Wenders filminin anlatısındaki bu küçük nüanslarla bize farklı bir anlam dünyasının kapılarını da aralayabilmektedir. Film bir sanat yapıtının Benjamin'in savunduğu şekilde (Witkin, 2003, s. 50-57) halkın farkındalık düzeyini objektif bir biçimde yakalayamayacağına işaret etmektedir.

Ele alınan metinlerde öne çıkan ***Anı Yüceltme (Şimdi ve Burada)*** teması günümüzde popüler olan *mindfulness* (bilinçli farkındalık) kavramına işaret etmektedir. *Mindfulness* (bilinçli farkındalık) uygulamalarının küresel ölçekte yaygınlaşması, bu kavramın hem bireysel hem de toplumsal düzeyde farklı işlevlerle gündeme gelmesine neden olmuştur. Misitzis'in (2020) araştırması, özellikle COVID-19 pandemisinin yoğun olduğu Nisan 2020'de Google aramalarında *mindfulness*'a ilişkin ilgide belirgin bir artış olduğunu ortaya koymuş; 2004-2020 yılları arasında bu eğilimin istikrarlı bir şekilde yükseldiğini göstermiştir. *Mindfulness* uygulamalarının popülerleşmesi toplumsal temelli eleştirileri de beraberinde getirmiştir. Arthington (2016, s. 93), *mindfulness*'ın sadece farkındalık ya da rahatlama ile illişkili olmadığını aynı zamanda neoliberalizmin bireyi istediği yönde şekillendirmek için kullandığı bir araç olduğunu anlatmaktadır. *Mindfulness*'ın birey merkezli anlayışı dikkati bireyin kendisine çekerken onun dikkatini sosyal ajanlardan sakınmaktadır. Han'ın (2022a, ss. 21-22) dikkati çektiği günümüzde özgürlük ve mutluluk söylemleri ile içselleştirilmiş olan tahakküm de bireyi merkeze almakta bu yönü ile *mindfulness* ile uyumlu bir söylemi paylaşmaktadır. Bu yönü ile eleştirel bir perspektiften ele alınan *mindfulness* "McMindfulness" olarak kavramsallaştırılmış, Budizme dayanan kökenlerinden sıyrılarak bir ticarileşme sürecine tabi olduğuna değinilmiştir. Bu görüşe göre Budizm'den kopuş etik temelin ve toplumsal bağlamın da yitirilmesine ve *mindfulness*'ın bir kişisel gelişim aracı olmanın ötesine geçemeyeceğine işaret etmektedir (Hyland, 2017).

Legget (2022, s. 262) eleştirilerin merkezinde olsa da kavramın daha derinlikli boyutlarını gündeme getirmiştir. Legget (2022), mikro *mindfulness* ve makro *mindfulness* olmak üzere iki farklı kavramdan söz etmiş mikro boyutu ile bireysel düzeyde eleştirel düşünceye katkı sunabilecek bir farkındalık düzeyi makro boyutu ile de toplumsal olan ile bağı geliştirecek, toplumsal eleştiri ve aktivizm düzeyine katkı sunabilecek bir farkındalık düzeyi tanımlamıştır. Burada bireyi tarihsel ve toplumsal bağlamdan soyutlayan onun eleştirel yanına ket vuran farkındalık yerine toplumsal bağlam vurgusunun açığa çıkarılması söz konusudur (Legget, 2022, ss. 274-275). Bu doğrultuda ele alınan çevrimiçi gazete yazılarında filmdeki anda kalma vurgusunun kişinin bireyin mutluluk düzeyi ile ilişkilendirildiği ancak eleştirel bir bağlamda kesinlikle yorumlanmadığı görülmektedir.

Han (2024, s. 22) üretim ve tüketim döngüsünün yeni olan ile ilişkimizi pekiştirici yönüne dikkati çeker ancak filmde eski olana bağlılık söz konusudur. Filmdeki gündelik yaşam rutini günümüz popüler kültür bağlamının dışındaki araçlarla ritüellere olanak sağlamaktadır. Nitekim baş anlatı kişisinin hayatında teknolojiye ve dijital medya araçlarına yer yoktur bu sebeple rutin olan aslında nostaljik olan ritüellere dayanmaktadır. Bu çalışmanın örneklemine alınan metinlerde film günümüz yaşamına bir eleştiri hatta bir direniş gibi yorumlanmış olsa da bu direnişin gerçekçiliği nadiren sorgulanmıştır. Dolayısıyla, filmdeki anı yani momenti yüceltme ve sadelik temaları, yüzeyde kapitalist tüketim kültürüne karşı bir duruş sergilese de filme ilişkin yorumlar bu duruşun günümüzün popüler söylemlerini yeniden ürettiğini göstermektedir.

Sonuç

Mükemmel Günler popüler kültüre ilişkin tartışmaların iki farklı yönüne ilişkin nüanslar içermektedir. Bir yandan, izleyicilere mevcut yaşam düzenini meşru kılan, kişisel güç ve farkındalık kavramları üzerinden yeniden onaylayan bir bakış açısı sunmaktadır. Öte yandan film minimalizm, tüketim karşıtlığı olguları ve teknolojiye mesafeli bir yaşam biçimini sahneye taşıyarak modern tüketim döngüsüne yönelik bir eleştiri ve direniş niteliğindedir. Bu potansiyel toplumsal bir dönüşüme değil bireysel sınırlarda kalan tercihlere dayanan bir anlatı ile sınırlı bir görünümdedir. Araştırma kapsamında incelenen gazete metinlerinde toplumsal bağlama dayanan eleştirel bakış açılarına çoğunlukla yer verilmediği ("Gerçek ile ütopyanın çarpışması" şeklinde kodlanan eleştirel sorgulamalar olsa da nadirdir.) tespit edilmiştir. Filme ilişkin alımlamalar filmin özellikle bireysel farkındalık ve sade yaşam temalarına vurgu yaparak anlatının sınıfsal boyutunu büyük ölçüde göz ardı etmişlerdir. Başkahramanın kültürel sermayesi, sosyal sınıf aidiyeti incelenen gazete yazılarının söylemlerinde ele alınmamış; bunun yerine film gündelik yaşamın olanaklı kılabileceği bir mutluluk ve bireysel özgürlük anlatısı üzerinden değerlendirilmiştir. Bu durum, *Mükemmel Günler*'in sunduğu alternatif yaşam biçiminin, gerçekte hangi toplumsal veya sınıfsal koşullar altında mümkün olduğu sorusunu yanıtsız bırakmakta böylece de zaten var olanın daha estetize edilmiş bir formu olmaktan öteye geçememektedir. Filmi eleştiren ancak makalenin örneklemine dâhil edilmeyen üç yazının (Erdoğan, 2024: Oymak, 2024: Öğünç, 2024) eleştirisi ise filmin başkahramanının toplum ile ilişkisini, onun ait olduğu toplumsal sınıfın toplum içerisindeki konumlanışının gerçekçi şartlarını sorgulamaktadır. Bu yazılar (Erdoğan, 2024: Oymak, 2024: Öğünç, 2024) filmin anlatısının gerçeklik ile bağına değinerek içinde yaşadığımız sosyal koşullar altında bu tarz bir varoluşun mümkün olup olamayacağına ilişkin şüphelerini dile getirmişlerdir. Wenders başkahramanın geçmişte aslında şu anda olduğundan daha üst bir toplumsal sınıftan olduğuna ilişkin ipuçları vererek aslında bize farklı anlatı dünyalarının ve eleştirel perspektiflerin kapısını arayabilse de buna ne filmi olumlayan ne de eleştiren yazılarda rastlamamaktayız. Film hem anlatısı hem de sunduğu izleme deneyimi ile büyük beğeni toplamış bu noktada anlatıya ilişkin eleştirel bakıştan çok filme ilişkin beğeni unsurları dile gelmiştir.

Film anlatısı, müzikleri, sunduğu izleme deneyimi ve başkahramanın oyunculuğu gibi unsurlarla beğeni toplamıştır. Filmdeki rutinlere eşlik eden müzikler seyirciye iyi hissettirmekte, filmin doğa ile bütünleşik anlatısı, anlatının detaylarında sıkça öne çıkan doğaya ilişkin detaylar izleme deneyimini iyileştirmektedir. Seyirciyi en çok zorlayan temizlik sahneleri sonrasında dahi seyircinin dikkati doğanın dinlendiriciliğine yöneltilmektedir. Bu gevşetici deneyim eleştirel bir alımlamayı engelleyici bir etki olarak göz önünde bulundurulmalıdır çünkü gazete metinlerinde filmin *hipnotize edici* bir deneyim sunduğuna yer verilmiştir.

BEYANLAR:

Etik kurul beyanı: Etik kurul beyanı gerektirmemektedir.

Yazarlık katkıları: Tüm aşamalarda iki yazarın da eşit katkısı bulunmaktadır.

Çıkar Çatışması Beyanı: Çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Finansal Destek: Herhangi bir finansal destek alınmamıştır.

Kaynaklar

ADORNO, W. T. (2003). Kültür endüstrisini yeniden düşünürken. *Cogito*, 36.

ADORNO, W. T. (2007). *Kültür endüstrisi kültür yönetim* (M. Tüzel, N. Ünler, & E. Gen, Çev.). İletişim Yayınları.

ARTHINGTON, P. (2016). Mindfulness: A critical perspective. *Community Psychology in Global Perspective, 2*(1), 87–96.

BENJAMIN, W. (2012). Tekniğin olanaklarıyla yeniden üretilebildiği çağda sanat yapıtı (A. Cemal, Çev.). B. Tut (Ed.), *Pasajlar* içinde (4. baskı, ss. 50-86). Yapı Kredi Yayınları.

BLACKBURN, R., LEVISTON, Z., & WALKER, I. (2025). The environmental impact and wellbeing benefits of minimalism. *Journal of Environmental Psychology*, 102618.

BOURDIEU, P. (2017). Sanat beğenisi ve kültürel sermaye. J. C. Alexander & S. Seidman (Ed.), *Kültür ve toplum: Güncel tartışmalar* içinde (N. Yavuz, Çev., ss. 239-250). (Orijinal yayın yılı 1968)

BRAUN, V., & CLARKE, V. (2019). Psikolojide tematik analizin kullanımı. S. N. Şad, N. Özer & A. Atlı (Çev.), *Journal of Qualitative Research in Education*, 7(2), 873–898. https://doi.org/10.14689/issn.2148-2624.1.7c.2s.17m

BUCKLAND, W. (2013). *Sinemayı anlamak* (T. Göbekçin, Çev.). Optimist Yayın.

ÇARIKÇI, K., MERAL H., BERKİL, S., ÇALIŞIR, A., ÖNAL, L., & ARSLAN, Ö. (2024). Nitel araştırmalarda tematik analiz. *Socrates Journal of Interdisciplinary Social Researches*, *10*(37), 127–140.

DOUGALL, I., VASILJEVIC, M., WRIGHT, J. D., & WEICK, M. (2024). How, when, and why is social class linked to mental health and wellbeing? A systematic meta-review. *Social Science & Medicine, 343,* 116542. https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2023.116542

EVREN, M. (2023). Ritüellerin yok oluşuna dair: Günümüzün bir tipolojisi [Kitap İncelemesi *Ritüellerin yok oluşuna dair: Günümüzün bir tipolojisi* B.-C. Han]. *Mukaddime, 14*(1), 169–175. https://doi.org/10.19059/mukaddime.1233880

FISKE, J. (2021). *Popüler kültürü anlamak* (S. İrvan, Çev.). Pharmakon Yayınevi.

FOUCAULT, M. (1992). *Hapishanenin doğuşu* (M. A. Kılıçbay, Çev., 6. baskı). İmge Kitabevi Yayınları.

GROSSBERG, L. (1986). On postmodernism and articulation: An interview with Stuart Hall. *Journal of Communication Inquiry*, *10*(2), 45-60.

HALL, S. (1996). What is this 'black' in black popular culture? In D. Morley & K. H. Chen (Ed.), *Critical dialogues in cultural studies* içinde (ss. 468-478). London/New York.

HAMMOND, W. (2014). Yeni Alman Sineması. In P. Kemp (Ed.), *Sinemanın tüm öyküsü* içinde (E. Yılmaz & N. Yılmaz, Çev., ss. 326–329). Hayalperest Yayınevi.

HAN, B. C. (2015). *Yorgunluk toplumu* (Çev. H. Barışcan). Açılım Kitap.

HAN, B. C. (2022a). *Palyatif toplum: Günümüzde acı* (Çev. H. Barışcan). Metis.

HAN, B. C. (2022b). *Psikopolitika* (Çev. H. Barışcan). Metis.

HAN, B. C. (2024). *Zamanın kokusu* (Çev. Ş. Öztürk). Metis.

HOOK, J. N., HODGE, A. S., ZHANG, H., VAN TONGEREN, D. R., & DAVIS, D. E. (2023). Minimalism, voluntary simplicity, and well-being: A systematic review of the empirical literature. *The Journal of Positive Psychology, 18*(1), 130–141. https://doi.org/10.1080/17439760.2022.2059736

HORKHEIMER, M., & ADORNO, T. W. (1996). *Aydınlanmanın diyalektiği: Felsefi fragmanlar II* (O. Özügül, Çev.). Kabalcı Yayınları.

HYLAND, T. (2017). McDonaldizing spirituality: Mindfulness, education, and consumerism. *Journal of Transformative Education, 15*(4), 334–356. https://doi.org/10.1177/1541344617696972

JAIN, V. K., GUPTA, A., & VERMA, H. (2024). Goodbye materialism: exploring antecedents of minimalism and its impact on millennials well-being. *Environment, Development and Sustainability*, *26*(8), 19779-19805.

JAIN, V. K., JOY, V., & SHARMA, P. (2024). Minimalistic consumption practices and well-being among generation Z: exploring mediating role of satisfaction and happiness. *Environment, Development and Sustainability*, 1-23.

KAES, A. (2007). New German cinema as national cinema. In D. Junker (Ed.), *The United States and Germany in the era of the Cold War, 1945–1990* (pp. 356–364). Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/CBO9781139052443.044

LEGGETT, W. (2022). Can mindfulness really change the world? The political character of meditative practices. *Critical Policy Studies, 16*(3), 261–278. https://doi.org/10.1080/19460171.2021.1958031

LITHERLAND, B. (2025). Smarter, better, faster, kinder? The problems with claiming that media and popular culture has positive effects. *International Journal of Cultural Studies.* Advance online publication. https://doi.org/10.1177/13678779251337761

MISITZIS, A. (2020). Increased interest for mindfulness online. *International Journal of Yoga, 13*(3), 247–249. https://doi.org/10.4103/ijoy.IJOY_15_20

MUTLU, E. (2016). *Globalleşme, popüler kültür ve medya*. Ütopya.

NAEEM, M., OZUEM, W., HOWELL, K., & RANFAGNI, S. (2023). A step-by-step process of thematic analysis to develop a conceptual model in qualitative research. *International Journal of Qualitative Methods*, 22, 1–16. https://doi.org/10.1177/16094069231205789

ÖZTÜRK, M. (2015). *Modern zamanın akışında sinema sanatı*. Doğu Kitabevi.

SEVGİ, S., & ÖZEREN, Ö. (2025). The Phenomenology of Space in Wim Wenders' Perfect Days: A Dialogue Between Architecture and Cinema. *Buildings, 15*(7), 1132.

STEVENSON, N. (2015). *Medya kültürleri: Sosyal teori ve kitle iletişimi* (G. Orhon & B. E. Aksoy, Çev.). Ütopya.

SÜTÇÜ, Ö. Y. (2015). Adorno'nun felsefesinde özgürlük idesi olarak sanat. *FLSF Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi, 20,* 271–288.

TAŞKIN, S. (2024). Minimalizm kapitalizme karşı mı? *Dünya İnsan Bilimleri Dergisi*, 1, 167-179.

VOLLEBREGT, M., MUGGE, R., THÜRRIDL, C., & VAN DOLEN, W. (2024). Reducing without losing: Reduced consumption and its implications for well-being. *Sustainable production and consumption*, *45*, 91-103.

WENDERS, W. (Yönetmen). (2023). *Perfect Days* [Film]. Master Mind, Spoon, Wenders Images. https://www.hdfilmcehennemi.nl/perfect-days-1/

WITKIN, R. (2003). *Adorno on popular culture*. Routledge.

Gazete / Haber Yazıları

ABELE, R. (2024, 8 Şubat). In the exquisite 'Perfect Days,' a city worker's daily routine approaches the profound. (Muhteşem Perfect Days Filminde, Bir Şehir Çalışanının Günlük Rutini Derinliğe Yaklaşıyor) *Los Angeles Times*. https://www.latimes.com/entertainment-arts/movies/story/2024-02-08/perfect-days-review-wim-wenders-japan-koji-yakusho

BARRACLOUGH, L. (2024, 20 Şubat). Oscar-nominated 'Perfect Days' smashes all-time box office record for Wim Wenders movies with $24.3 million gross (EXCLUSIVE). (Oscar Adayı 'Perfect Days', Wim Wenders Filmleri İçin Tüm Zamanların Gişe Rekorunu Kırdı: 24,3 Milyon Dolar Gelir) *Variety*. https://variety.com/2024/film/global/perfect-days-wim-wenders-box-office-1235916606/

BİLGİCİ, Y. (2024, 28 Ocak). Bay Hirayama'nın mükemmel hayatı (Bay Hirayama's Perfect Life). *Gazete Duvar*. https://www.gazeteduvar.com.tr/bay-hirayamanin-mukemmel-hayati-makale-1664923

CIARLANTE, M. (2024, 20 Ocak). Perfect Days: la bellezza del cinema che parla di vite normali. (Perfect Days: Normal Hayatları Anlatan Sinemanın Güzelliği) *Today*. https://www.today.it/vision/cinema/perfect-days-editoriale.html

CLARKE, D. (2024, 22 Şubat). Perfect Days review: Wim Wenders's elegant, touching film may be his best drama since Wings of Desire. (Perfect Days İncelemesi: Wim Wenders'ın Zarif ve Dokunaklı Filmi, Wings of Desire'dan Bu Yana En İyi Draması Olabilir) *Irish Times*. https://www.irishtimes.com/culture/film/review/2024/02/22/perfect-days-review-wim-wenderss-elegant-touching-film-may-be-his-best-drama-since-wings-of-desire/

DUNKEL, B. (2023, 20 Aralık). Was der neue Wenders über das wirklich Wichtige im Leben erzählt. (Yeni Wenders'ın Hayatta Gerçekten Önemli Olan Şey Hakkında Söyledikleri) *Bayerischer Rundfunk*. https://www.br.de/nachrichten/kultur/was-der-neue-wenders-ueber-das-wirklich-wichtige-im-leben-erzaehlt,TyyE4k1

EKREN, A. (2022). Antonio Geamsci'nin Hegemonya Kavramının Uluslararası İlişkiler Disiplinine Girişi ve Yorumlanması, *Aksaray Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 14*(2), 149-158.

ERDOĞAN, N. P. (2024, 19 Mayıs). Wenders'in "Mükemmel Günler" filmi mükemmel günleri anlatmıyor. *Yetkin Report*. https://yetkinreport.com/2024/05/19/wendersin-mukemmel-gunler-filmi-mukemmel-gunleri-anlatmiyor/

ERTAN, E. (2024, 12 Nisan). Wim Wenders ile *Mükemmel Günler* üzerine söyleşi: "Nasıl yaşamalıyız?". *Altyazı*. https://altyazi.net/soylesiler/wim-wenders-ile-mukemmel-gunler-uzerine-soylesi/

FABRE, C. (2023a, 25 Mayıs). Cannes 2023: "Perfect Days", le poète des toilettes de Wim Wenders. (Cannes 2023: Wim Wenders'in Tuvalet Şairi "Perfect Days") *Le Monde*. https://www.lemonde.fr/culture/article/2023/05/25/cannes-2023-perfect-days-le-poete-des-toilettes-de-win-wenders_6174879_3246.html

FABRE, C. (2023b, 29 Kasım). Perfect Days: Wim Wenders sublime la routine d'un nettoyeur de toilettes au Japon. (Perfect Days: Wim Wenders Japonya'da Bir Tuvalet Temizleyicisinin Rutinini Yüceltiyor) *Le Monde*. https://www.lemonde.fr/culture/article/2023/11/29/perfect-days-wim-wenders-sublime-la-routine-d-un-nettoyeur-de-toilettes-au-japon_6202960_3246.html

GLEYZE-ESTEBAN, S. (2023, 29 Kasım). "Perfect Days": les jours très parfaits de Wim Wenders. (Perfect Days: Wim Wenders'ın Çok Mükemmel Günleri) *L'Humanité*. https://www.humanite.fr/culture-et-savoir/japon/perfect-days-les-jours-tres-parfaits-de-wim-wenders

GÜLER, A. (2024, 20.04.2024). Göğe Bakma Durağı: Harika Günler. (Göğe Bakma Durağı: Wonderful Days) *Yeni Şafak*. https://www.yenisafak.com/hayat/goge-bakma-duragi-harika-gunler-4616045

IDE, W. (2024, 25 Şubat). Perfect Days review – Wim Wenders's zen Japanese drama is his best feature film in years. (Perfect Days İncelemesi – Wim Wenders'ın Zen Japon Dramı Yıllardır En İyi Uzun Metrajı) *The Guardian*. https://www.theguardian.com/film/2024/feb/25/perfect-days-review-wim-wenders-koji-yakusho-tokyo-toilet-cleaner

POWERS, J. (2024, 14 Şubat). How to have 'Perfect Days' in a flawed world — this film embraces beauty all around. (Kusurlu Bir Dünyada 'Mükemmel Günler'e Nasıl Sahip Olunur — Bu Film Çevremizdeki Güzelliği Kucaklıyor) *NPR*. https://www.npr.org/2024/02/14/1231136161/perfect-days-review-wim-wenders

KAYMAKÇI, K. (2024, 30 Nisan). Rutin ama "Mükemmel Günler". (Routine but "Perfect Days") *Habertürk*. https://www.haberturk.com/ozel-icerikler/kadir-kaymakci/3681800-rutin-ama-mukemmel-gunler

KLAJNBAUM, L. (2024, 20 Mart). « Perfect days » de Wim Wenders : un film poème pour penser notre humanité. (Wim Wenders'ın Perfect Days Filmi: İnsanlığımızı Düşündürmek İçin Bir Film-Şiir) *LinSoumission*. https://linsoumission.fr/2024/03/20/perfect-days-film-poeme-wim-wenders/

KOYLE, J. (2024, 5 Şubat). Movie review: Wim Wenders' 'Perfect Days' is sublime. (Film İncelemesi: Wim Wenders'ın Perfect Days Filmi Büyüleyici) *AP News*. https://apnews.com/article/perfect-days-movie-review-wim-wenders-b04fda82549508bf58ffc536414bb670

KÜVELER, J. (2023, 22 Aralık). Vom Glück des einfachen Lebens. (Basit Hayatın Mutluluğu) *Welt*. https://www.welt.de/kultur/kino/article248993508/Wim-Wenders-Film-Perfect-Days-Vom-Glueck-des-einfachen-Lebens.html

MARCORELLES, L. (1985, 21 Kasım). Wim Wenders sur les traces d'Ozu. *Le Monde*. https://www.lemonde.fr/archives/article/1985/11/21/wim-wenders-sur-les-traces-d-ozu_2752164_1819218.html?search-type=classic&ise_click_rank=6

MOURIQUAND, D. (2023, 1 Aralık). Euronews Culture's film of the week: 'Perfect Days' – Wim Wenders' greatest film in decades. (Euronews Kültür'ün Haftanın Filmi: 'Perfect Days' – Wim Wenders'ın Son On Yılların En İyi Filmi) *Euronews*. https://www.euronews.com/culture/2023/12/01/euronews-cultures-film-of-the-week-perfect-days-wim-wenders-greatest-film-in-decades

MUÑOZ, J. L. (2024, 17 Eylül). «Perfect Days», de Wim Wenders. (Perfect Days, Wim Wenders'ın Filmi) *ElCotidiano*. https://elcotidiano.es/perfect-days-de-wim-wenders/

OYMAK, S. (2024, 20 Haziran). Mükemmel günler hangi dünyayı anlatıyor. *SOL*. https://haber.sol.org.tr/haber/mukemmel-gunler-filmi-hangi-dunyayi-anlatiyor-393828

ÖĞÜNÇ, P. (2024, 18 Mayıs). Hirayama pansumanı, Saito, hijyen ve huzur. *Evrensel*. https://www.evrensel.net/yazi/94871/hirayama-pansumani-saito-hijyen-ve-huzur

PEITZ, C. (2023, 21 Aralık). Perfect Days von Wim Wenders: Der schönste Weihnachtsfilm in diesem Jahr. (Wim Wenders'ın Perfect Days: Bu Yılın En Güzel Noel Filmi) *Tagesspiegel*. https://www.tagesspiegel.de/kultur/perfect-days-von-wim-wenders-der-schonste-weihnachtsfilm-in-diesem-jahr-10945729.html

PIÑA, B. (2024, 10 Ocak). Wim Wenders exorciza en 'Perfect Days' el fantasma de la rutina. (Wim Wenders, Perfect Days ile Rutinin Hayaletini Defediyor) *Público*. https://www.publico.es/culturas/wim-wenders-exorciza-perfect-days-fantasma-rutina.html

POWERS, J. (2024, February 14). How to have *Perfect Days* in a flawed world — This film embraces beauty all around. (Kusurlu bir dünyada 'Mükemmel Günler'e nasıl sahip olunur — Bu film çevremizdeki güzelliği kucaklıyor.) *NPR*. https://www.npr.org/2024/02/14/1231136161/perfect-days-review-wim-wenders

PRECHTEL, A. (2023, 20 Aralık). Wim Wenders erzählt von "Perfect Days" in Tokio. (Wim Wenders, Tokyo'da Perfect Days Hakkında Anlatıyor) *Abendzeitung München*. https://www.abendzeitung-muenchen.de/kultur/kino/wim-wenders-perfect-days-art-948201

ROSS, D. (2024, 24 Şubat). It should be boring – but it never is: Perfect Days reviewed. (Sıkıcı Olmalı Ama Hiçbir Zaman Değil: Perfect Days İncelemesi) *The Spectator*. https://www.spectator.co.uk/article/it-should-be-boring-but-it-never-is-perfect-days-reviewed/

YORULMAZ, İ. (2024, 18 Şubat). Sıradan günleri "mükemmel günler"e dönüştürmek. (Turning Ordinary Days into "Perfect Days") *T24*. https://t24.com.tr/yazarlar/ilgin-yorulmaz/siradan-gunleri-mukemmel-gunler-e-donusturmek,43580

ZACHAREK, S. (2024, 7 Şubat). Perfect Days is a gently astonishing film about finding joy in everyday life. (Perfect Days, Günlük Hayatta Mutluluğu Bulmak Üzerine Nazikçe Şaşırtıcı Bir Film) *Time*. https://time.com/6590252/perfect-days-review-wim-wenders/

ZUBIZARRETA, G. (2024, 12 Ocak). 'Perfect Days', un antídoto contra el cinismo desde los retretes de Tokio. ('Perfect Days', Tokyo Tuvaletlerinden Sarsakizme Karşı Bir Panzehir) *RTVE*. https://www.rtve.es/noticias/20240112/perfect-days-wim-wenders/2470878.shtml

Summary

Perfect Days (Wim Wenders, 2023) is one of the most internationally acclaimed films of recent years. The film focuses on the detailed life of a cleaning worker living in Tokyo. Through a close look at the protagonist's daily life, the film offers an alternative perspective on contemporary living conditions. The everyday life of this blue-collar worker, dominated by simplicity, silence and routine, who rejects modern consumerism, is presented with great visual mastery, framed by the vibrant colors of art and public spaces, and by nature. This study examines how the film's alternative narrative, contrasting with modern life, was received in international newspaper articles and how the themes highlighted in these texts relate to contemporary popular discourses. As part of the research, twenty-five online newspaper articles published in different countries were evaluated using thematic analysis method. At the end of the coding process, three main concepts were identified: "Appreciation", "Interpretation" and "Description". Among these categories, the themes of "Enhancing the Value of the Present Moment" and "Praise for a Simple and Routine Life" stood out prominently.

The nature of the discourse on this movie in these reviews reflects the contradictory structure of philosophical debates around popular culture, where two opposing tendencies clearly emerge. The first trend considers the film as

a narrative detached from critical context, evoking themes such as living in the moment and distancing oneself from technology, as well as mindfulness, which facilitates adaptation to current conditions. This approach frames Perfect Days not as a systemic critique, but rather as a space promoting individual relaxation and psychological balance. This tendency reflects Adorno's (2007, p. 83) discourses on cultural industries.

Furthermore, the second tendency interprets the picture as a symbol of resistance to the modern cycle of consumption, emphasizing minimalism (the way of life called less is more), anti-consumerism and the possibility of alternative lifestyles. This interpretation is consistent with Fiske's (2021, pp. 106-107) view that popular culture is a symbolic site of resistance to dominant ideologies. This raises the question of whether the film truly offers a critique of capitalist consumer culture or simply reproduces a more refined and aesthetic form of it.

In interpretations of this filmic narrative, the emphasis on the "moment" does not describe the routine inherent in the rapid cycles of production and consumption of popular culture (see Han, 2024, p. 22). Instead, the protagonist ritualizes the present moment. Han (2024, p. 22) highlights how the cycle of production and consumption reinforces our relationship to the new, while Wenders's movie maintains a commitment to the old. In this respect, although the narrative of Perfect Days contrasts sharply with contemporary living conditions, critical receptions emphasize that it affirms, even sublimates, routine. The film's daily routine facilitates rituals in ways that are outside of contemporary popular culture. It's noteworthy that the protagonist's life leaves no room for technology or digital media tools; the routine thus relies on nostalgic rituals. While the texts analysed in this study have interpreted this work of art as a critique, or even a resistance to nowadays life, the reality of this resistance is rarely questioned. Therefore, while the film's themes of sublimation of the moment and simplicity may superficially represent a position against capitalist consumer culture, commentary on the film demonstrates that this position reproduces the discourses of popular culture.